

Ενθύμια τόπων και η απέραντη πατριδογνωσία της Γεύσως Παπαδάκη

ΕΚΘΕΣΗ

Του ΝΙΚΟΥ ΒΑΤΟΠΟΥΛΟΥ

Μέσα από ένα πολύμυθο μνήμης, ιστορίας και προσωπικών διαδρομών, η Γεύσω Παπαδάκη ικνηλατεί τα σπρεια ενός πυκνού και διάσπικου ορίζοντα. Στη νέα απομική της έκθεση με τίτλο «Ενθύμια Τόπων II» (γκαλερί Astra) στην οποία συνθέτεται με αρχιτεκτονικά θραύσματα και αστικά σύμβολα. Παρά τη δεσπόζουσα θέση των κτιριακών μοτίβων (λειψανά, οπτασίες, ουτοπίες και αρχιτεκτονικές φαντασίες) δύσκολα τα έργα αυτής της έκθεσης θα περιορίζονταν στην κατηγορία μιας ταξιδιωτικής αναδίφωσης.

Γιατί, η Γεύσω Παπαδάκη με τη στηγουριά πλέον του χρωστήρα της, οργανώνει εκ νέου έναν χάρτη, διοπλατεί διαδρομές μέσα από αρχιτεκτονικά θραύσματα.

«Κάπου στη Μικρά Ασία II». Έργο της Γεύσως Παπαδάκη από την απομική της έκθεση «Ενθύμια Τόπων II» στην γκαλερί Astra (Καρυατίδων 8, Ακρόπολη).

Στη νέα της έκθεση,
η ζωγράφος ικνηλατεί διαδρομές μέσα από αρχιτεκτονικά θραύσματα.

πόλο της Κωνσταντινούπολης, γενέθλιας πόλης, μήτρας και τροφού. Στην έκθεση, θα δείτε ένα έργο στο οποίο η σιλουέτα της Αγια-Σοφιάς διυλίζεται στον ορίζοντα, ενώ δεξιά της κυριαρχεί η κρεμαστή

γέφυρα του Βοσπόρου. Άλλα και πάλι, θα διαπιστώστε να δει κανείς την έκθεση ως μία απόδοση της στις αρχέγονες ρίζες ή ως μία συναισθηματική εκβολή.

Και η Αθήνα

Γιατί, τα «Ενθύμια Τόπων II» μοιάζουν με ένα καλειδοσκοπικό απόσταγμα της ίδιας της ιδέας του «τόπου» ως ομφάλου λάρου. Από τη Μικρά Ασία και την Πόλη, η Γεύσω Παπαδάκη αγκαλιάζει με μεγάλη θέρμη την Αθήνα και μας δίνει ορισμένα από τα πιο δυνατά α-

θηναικά έργα των τελευταίων χρόνων. Με ερφανεῖς τις στρωματώσεις από τις διάφορες ιστορικές φάσεις, η Αθήνα της Γεύσως Παπαδάκη είναι μία πόλη ρευστή και συμπογής ταυτόχρονα, με επάλληλες ζωές, μιαστηριώδης και φωτεινή, σκεδόν άκρων μέσα από τη σύγκλιση των αιώνων.

Η κατάλυση του χρόνου, που συντελείται μπροστά στην ανάγκη «κατανόησης» των αποτυπωμάτων του ανθρώπου, γίνεται στην έκθεση αυτή μία δύναμη. Δύναμη, που ανατρέπει τη συμβατική ανάγνωση του χώρου και εν προκειμένω των πόλεων και των ιστορικών τόπων. Με γνώμονα έναν ιδιότυπο εκλεκτικισμό και μέσα από μία επιλεκτική ανθολόγηση, η Γεύσω Παπαδάκη μας δίνει έναν υβριδικό χάρτη της δικής της πατριδογνωσίας με όλα τα σήματα, τους κώδικες και τις κορφές μιας γεωγραφικής διαδρομής σε τοπία του υποσυνείδητου. Αυτά τα μισοφωτισμένα έφεωτα γίνονται εκλάμψεις ζωγραφικής, που συκνά αιφνιδιάζει.

«Αθήνα», (λεπτομέρεια). Ένα από τα οιναικά πολύμυθα της έκθεσης.